

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U BANOVIĆIMA
Broj: 127 0 Rs 081876 24 Rs
Banovići, 18.07.2025. godine

Općinski sud u Banovićima, sudija Sanela Čajić, u pravnoj stvari tužitelja K.D. iz B., ..., zastupan po punomoćniku T.B., advokatskom pripravniku u advokatskom društvu HEAD Legal d.o.o. Tuzla, protiv tuženog RMU „Banovići“ d.d. Banovići, ul. Armije BiH br. 52, zastupan po punomoćnici H.H. - zaposlenici tuženog, radi naknade nematerijalne štete zbog povrede na radu, vsp.5.600,00 KM, dana 18.06.2025. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja i tužitelja lično, kao i punomoćnika tuženog, zaključio je glavnu raspravu, a dana 18.07.2025. godine, donio je

P R E S U D U

I

Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime naknade nematerijalne štete isplati ukupan iznos od 13.702,50 KM i to:

- na ime duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti iznos od 9.000,00 KM,
- na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 2.685,00 KM,
- na ime pretrpljenog straha iznos od 2.017,50 KM, sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 19.12.2024. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate, kao i da tužitelju nadoknadi troškove paničnog postupka u iznosu od 3.128,54 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 18.07.2025. godine, pa do konačne i pune isplate, a sve u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

II

Odbija se zahtjev tužitelja za isplatom troškova postupka preko dosuđenog do potraživanog iznosa, kao neosnovan.

III

Odbija se zahtjev tuženog za isplatom troškova postupka, kao neosnovan

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je putem punomoćnika, dana 19.12.2024. godine podnio ovom sudu tužbu, radi naknade nematerijalne štete. U tužbi se navodi da je dana 06.04.2024. godine tužitelj na radnom mjestu doživio povredu na radu, na način da je isti prilikom bušenja minskih bušotina iz desnog boka prostorije, ispod stropne grede, pogođen komadom uglja težine oko 30 kg, a koji je pao tužitelju na donji dio leđa, na koji način je tužitelj zadobio tjelesnu ozljedu u vidu prijeloma lumbalnog dijela kičme. Nadalje, u incijalnom aktu se navodi da je tužitelj nakon opisane nezgode, hitno prevežen i primljen na ljebarske preglede kod JZU DZ Banovići, a potom i kod JZU UKC Tuzla, Klinika za OTO, a kojom prilikom je konstatovana sledeća dijagnoza i to Fractura vertebrae lumbalis L2-L5, Contusio reg LS cum haematoma, s tim da se u konkretnom slučaju radi o teškoj tjelesnoj ozljedi u vidu prijeloma dva pršljena slabinskog dijela kičme, nagnječenju slabinskog dijela kičme sa otokom, praćeno bolom i limitiranim pokretima u slabinskim dijelovima kičme, ukočenošću i otežanim hodom, čime je narušena funkcija kičme, s tim da se krajnji rezultat oglada u nemogućnosti potpunog obavljanja radnji i aktivnosti koje zahtijevaju duže stajanje i

dočekivanje, te u potrebi nošenja odgovarajućih ortopedskih pomagala, kao i ulaganju jačih napora kod dužeg hoda, kao i kod trčanja po neravnom terenu, čak i nakon provedenog liječenja. U tužbi se potom navodi da je opisana nezgoda rezultirala snažnim fizičkim bolovima te intenzivnim strahom kod tužitelja, a kojem je propisana i medikamentozna terapija, kojem su preporučene hladne obloge lokalno, s tim da je potom tužitelju preporučeno mirovanje, a nakon čega je otvoreno bolovanje za istog. U tužbi se navodi da je nesporno da je tuženi lice koje se bavi opasnom djelatnošću, zatim da je tuženi bio u obavezi osigurati zaštitu na radu uposleniku, zatim da je tuženi bio dužan utvrditi i otkloniti konkretnu opasnost, a što je isti propustio učiniti, a na temelju čega je tuženi dužan naknaditi štetu oštećeniku odnosno tužitelju. U tužbi tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom se tuženi obavezuje tužitelju, na ime naknade nematerijalne štete, a koja je uzrokovana povredom na radu od 06.04.2024. godine, isplati i to: na ime duševnih bolova radi umanjenja životne aktivnosti iznos od 3.500,00 KM, na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 1.250,00 KM, na ime pretrpljenog straha iznos od 850,00 KM, a što ukupno iznosi 5.600,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 19.12.2024. godine kao dana podnošenja tužbe, pa do konačne pune isplate, kao i da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja prvostepene presude, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

U odgovoru na tužbu od 21.01.2025.godine tuženi u cijelosti osporava kako osnov tako i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, navodeći da je u konkretnom slučaju došlo do povrede tokom rada u drugoj smjeni, preciznije u 16,50 sati, i to prilikom bušenja minskih bušotina na radilištu – širokočelne prostorije u OP Z 6/2 3 u jami Rudnik „Podzemna eksploatacija uglja“, a kojom prilikom je tužitelj zadobio povredu u predjelu donjeg dijela leđa. U odgovoru na tužbu tuženi ističe da na strani poslodavca nema nikakvih propusta, drugim riječima da tuženi nije na bilo koji način mogao uticati na nastanak povrede, kao i da su provedene sve mjere zaštite na radu, a sa čim u vezi tuženi ističe da je tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti. Nadalje, tuženi ističe da je tužitelj u trenutku nezgode obavljao poslove „Prvi kopač na pripremanju i dobijanju uglja“, a na koje poslove je raspoređen na temelju zaključenog Ugovora o radu broj: 10708/18 od 06.05.2018. godine, zatim konstatujući da je njegova bezbjednost zavisila isključivo od njegove pažnje i odgovornosti, pri tome navodeći da se ista ili slična nezgoda na navedenom radnom mjestu nikada ranije nije dogodila. Tuženi u odgovoru na tužbu potvrđuje da se nezgoda dogodila 06.04.2024. godine, kao i da je pri izvođenju radova, iz desnog boka prostorije ispod stropne grede ispao komad uglja težine oko 30 kg, koji je tužitelja udario u donji dio leđa, ukazujući da je tužitelj sam odgovoran za svoju povredu, obzirom da je isti bez dovoljno koncentracije, samokontrole i sa nedovoljno pažnje obavljao svoje redovne poslove. Tuženi navodi i to da je tužitelju omogućio sve neophodne obuke, zatim da je utvrdio da je tužitelj bio radno sposoban za obavljanje poslova shodno zaključenom Ugovoru o radu, a što prema stavu tuženog proizilazi iz Izvještaja o periodičnom lječarskom pregledu broj: 2776/22 od 09.06.2022. godine. Tuženi u odgovoru na tužbu ističe i stav prema kojem ne postoji podijeljena odgovornost, obzirom da ne postoji doprinos tuženom nastanku nezgode, te u konačnici predlaže da sud odbije postavljen tužbeni zahtjev kao neosnovan u cijelosti.

Tokom dokaznog postupka provedeni su dokazi uvidom i čitanjem u dokaze predložene od strane tužiteljice, i to uvidom i čitanjem u “[...]”.

Punomoćnik tužitelja je podneskom od 11.04.2025. godine preinačio postavljeni tužbeni zahtjev, a nakon provedenog vještačenja po vještaku medicinske struke, te predložio da sud obaveže tuženog da tužitelju na ime duševnih bolova radi umanjenja životne aktivnosti isplati iznos od 9.000,00 KM, na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 2.685,00 KM, na ime pretrpljenog straha iznos od 2.017,50 KM, odnosno sve ukupno iznos od 13.702,50 KM, počev od 19.12.2024.

godine, kao dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate, kao i da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja prvostepene presude, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Punomoćnik tuženog je prigovarao izvršenom preinačenju, iz svih razloga iz kojeg osporava i samu osnovanost tužbenog zahtjeva, kao i u procesnom smislu, dok je sud dozvolio predloženu preinaku u skladu sa članom 57. stav 4. Zakona o parničnom postupku FBiH (Službene novine FBiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 : u daljem tekstu ZPP).

U završnom izlaganju punomoćnik tužitelja navodi da su nesporni navodi iz tužbe, a koji se odnose na vrijeme i mjesto kao i način povređivanja tužitelja, s tim da je tokom postupka sporno pitanje odgovornosti tuženog u pogledu uzroka i načina nastanka štetnog događaja, zatim pitanje objektivne odgovornosti tuženog, kao i sama visina postavljenog tužbenog zahtjeva. Tužitelj tokom završne riječi ukazuje i na član 93. Zakona o radu F BiH, a koja odredba upućuje na primjenu odredaba Zakona o obligacionim odnosima F BiH/RS. Nadalje, tužitelj navodi da pravna praksa i teorija tretira pojedine djelatnosti opasnim samo onda kada po redovnom toku i kada prema samoj tehničkoj prirodi i načina obavljanja može biti ugroženo zdravlje ljudi ili imovina, tako da ugrožavanje zahtjeva povećanu pažnju osoba koje tu djelatnost obavljaju, dok kod vanugovorne odgovornosti od opasne stvari ili opasne djelatnosti postoji zakonska presumpcija uzročnosti, što podrazumijeva da je nastala šteta posljedica štetnog djelovanja opasne stvari ili opasne djelatnosti, sve dok se suprotno ne dokaže, s tim da je oštećeni dužan dokazati da opasna stvar ili opasna djelatnost materijalno učestvuje u nastanku štete, tako da štetnik ukoliko ima namjeru osloboditi se od odgovornosti, preuzima teret dokazivanja da uzročna veza između djelovanja opasne stvari ili opasne djelatnosti i nastale štete ne postoji, jer se uzrok nastanka štete nalazi van djelovanja stvari ili djelatnosti ili da je šteta nastala isključivom radnjom oštećenog ili trećeg lica, koju on nije mogao predvidjeti i čije postojanje nije mogao izbjeći ili otkloniti, pozivajući se pri tome na stav izražen u presudi Vrhovnog suda F BiH broj: 20 0 P 011144 14 Rs od 15.07.2014. godine. U završnom izlaganju punomoćnik tužitelja navodi da u konkretnom slučaju nema sumnje da se radi o obavljanju opasne djelatnosti i to u rudarskoj jami, prilikom bušenja minskih bušotina kod tuženog, kada dolazi do otpadanja komada uglja iz desnog boka prostorije, ispod stropne grede, a koji komad je zadao tužitelju udarac u donji dio leđa. Tužitelj ukazuje da je tuženi imalac opasne stvari, odnosno lice koje se bavi opasnom djelatnošću, koji tokom postupka nije na temelju rezultata raspravljanja umanjio svoju objektivnu odgovornost, na način da je dokazao da je do povređivanja tužitelja došlo kao rezultat više sile, isključive radnje tužitelja ili trećih lica, a koje radnje on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći, niti otkloniti niti je dokazao da je tužitelj djelimično doprinio nastanku štete, a zatim kada bi sud uzeo da je tuženi poduzeo sve mjere Zaštite na radu koje je zakon propisao, u tom slučaju ne bi postojala subjektivna odgovornost po osnovu krivice, s tim da bi tuženi i dalje bio odgovoran po osnovu objektivne odgovornosti. Tužitelj se u završnom izlaganju poziva i na odredbe člana 20. 21. i 22 Zakona o zaštite na radu F BiH, obzirom da je tuženi kao poslodavac propustio osigurati mjere zaštite na radu na način da je propustio osigurati i obezbjediti da do pada predmeta sa visine ne dođe, na način da je propustio postaviti zaštitne mreže, kako bi se spriječio pad sa visine, zatim je propustio upozoriti radnike na eventualne propuste i pored toga što je obezbijedio u uručio radnicima zaštitnu opremu koja je evidentno bila nedovoljna kako bi se spriječilo povređivanje radnika, te s tim u vezi tužitelj svoj zahtjev temelji na odredbi člana 93. Zakona o radu, dok u pogledu visine štete tužitelj ističe da je tokom postupka proveden dokaz vještačenja po vještaku medicinske struke, a na temelju kojeg dokaza je tužitelj konačno i opredijelio svoj tužbeni zahtjev, te predložio da sud u cijelosti usvoji konačno opredijeljeni tužbeni zahtjev kao osnovan, kao i da tuženog obaveže da tužitelju naknadi uzrokovane troškove postupka i to na ime sastava tužbe od 19.12.2024. godine iznos od 842,40 KM, na ime pristupa i

zastupanja na pripremnom ročištu od 13.03.2025. godine iznos od 842,40 KM, zatim na ime sastava obrazloženog podneska od 10.04.2025. godine iznos od 421,20 KM, zatim na ime pristupa i zastupanja na ročištu za glavnu raspravu od 15.05.2025. godine iznos od 842,40 KM, na ime pristupa i zastupanja na nastavku glavne rasprave od 18.06.2025. godine iznos od 421,20 KM, u koje iznose je uračunato i 17 % na ime obaveze plaćanja PDV-a, zatim na ime odsustva iz kancelarije za pristup ročištima dana 13.03.2025. godine, 15.05.2025. godine, i 18.06.2025. godine, iznos od 421,20 KM, kao i na ime troškova prevoza na relaciji Tuzla – Banovići – Tuzla iznos od 157,00 KM, kao i na ime predujma vještačenja iznos od 500,00 KM, a što ukupno iznosi 6.020,78 KM.

U završnom izlaganju punomoćnik tuženog ističe da odgovornost za nastalu štetu leži isključivo u tužiteljevom površnom pristupu poslu, bez poštivanja uputa iz Tehničkog uputstva i obaveza iz opisa svog Ugovora o radu pri izvođenju radnih zadataka, s tim da u konkretnom nije bilo iznenađujućih faktora niti djelovanja više sile, ukazujući pri tome na odredbe člana 172. Zakona o obligacionim odnosima. Tuženi u završnom izlaganju ističe i to da tuženi prema opisu poslu prije početka rada pregleda radilište i otkloni eventualne nedostatke, a što je u konkretnom slučaju izostalo, kao i da je isti sudjelovao u obuci primjena mjera za sprovođenje mjera zaštite na radu i za ispravnost rada na radilištu, ukazujući da je isti prije početka bušenja bušotina bio obavezan da pregleda, uoči i okuca sve veće dijelove materijala koje bi mu mogle predstavljati eventualnu opasnost za otpadanje i ugrožavanja rada i radnika tuženog. Tuženi potom ukazuje da navedene činjenice i mjere podrazumijevaju prvenstveno pregled mjesta rada od strane tužitelja, kao prvog kopača na pripremanju i otkopavanju uglja, a što je naveo vještak zaštite na radu u svom nalazu i mišljenju od 30.05.2025. godine, koji je normirao da su to zakonom definirane obaveze tuženog, a koje ukazuju da su mjere organizacije rada, zapravo mjere zaštite na radu, koje se savjesno i odgovorno provode u praksi, s tim u vezi tuženi ukazuje da se predmetna nezgoda može isključivo prepisati propustima tužitelja. Tuženi u završnoj riječi ukazuje na navode vještaka zaštite na radu koji je u navedenoj ispravi potvrdio da je tužitelj polagao ispite iz oblasti zaštite na radu, ukazujući da je tužitelj po analogiji znao da ukoliko nisu ispunjeni svi uslovi i mjere za bezbjedno izvođenje radne operacije, da je isti dužan da prijavi sve nedostatke, zadržavajući pravo da odbije učestvovati u radnoj operaciji, pri kojoj nisu ispunjeni uslovi i mjere za bezbjedno izvođenje radne operacije i u kojim uvjetima se ne pokazuju mjere opreza, ukazujući da je tužitelj unatoč svemu pristupio izvođenju radova. Tuženi u završnom izlaganju ističe zaključak vještaka, a koji je mišljenja da ne postoji subjektivna odgovornost tuženog, kao i da sam vještak na temelju dokazne građe nije mogao utvrditi propust tužitelja u nastanku nesretnog slučaja, s tim da je ipak konstatovao da je tužitelj bio dužan a prema opisu posla, da isti vrši redovno praćenje deformacija i stanja podgrada tokom radnih aktivnosti i na kraju smjene. Tuženi također konstatuje i to da tužitelj kao i drugi radnici, zaposleni na istom radnom mjestu ostvaruju beneficiju 12/18 na ime otežanih uslova rada, što implicira da takvi radnici moraju obavljati poslove u svakom trenutku sa potpunom pažnjom i koncentracijom, a koje stanje je kompenzirano maksimalnom beneficijom na radu. Tuženi ističe i to da je tokom postupka dokazano da tuženi redovno vrši kontrolu zdravstveno stanje svih radnika pa i tužitelja, iz čega proizilazi da tuženi poštuje sve obaveze koje proizilaze iz odredaba Zakona o zaštiti na radu F BiH, kao i odredaba Pravilnika uslovima za utvrđivanje radnih mjesta sa posebnim uslovima rada i ljekarskim pregledima na tim radnim mjestima. U konačnici tuženi je predložio da sud odbije postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, kao i da istog obaveže da tuženom naknadi troškove na ime predujma vještačenja u iznosu od 200,00 KM.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih dokaza zajedno i svakog dokaza pojedinačno u skladu sa odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku F BiH, sud je donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz nalaza i mišljenja vještaka zaštite na radu dipl. ing. tehn. Mujage Begić od 30.05.2025. godine, u bitnome proizilazi da je tužitelj povredu na radu zadobio vršeći poslove i radne zadatke koji spadaju u opis poslova i radnih zadataka radnog mjesta, za koje je sa tuženim i potpisao Ugovor o radu. Nadalje, vještak konstatuje da na osnovu relevantnih i provedenih zakonskih akata, normi i pravila struke kao i praksi prihvatljivim postupcima za eliminaciju ili umanj enje rizičnih pojava obaveza je tuženog da prevenira rizične pojave, a koje se mogu pojaviti kao posljedica prenapregnutosti stijenske mase u rudarskim jamama, što predstavlja složen geomehanički fenomen, koji nastaje uslijed naprezanja u stijenskoj masi i gdje postoji visok nivo predvidivosti rizika od odvaljivanja gromade stijenske mase sa stropa, a što predstavlja tipični rizik rudarske djelatnosti. Vještak konstatuje i to da postoji dužnost nadzornog osoblja i radnika da kontinuirano prepoznaju i upravljaju rizicima, te da ukoliko nije bilo odgovarajućih preventivnih mjera (aneksiranja, mreža, podgrada), u tom slučaju je obaveza svih navedenih lica, da prije ulaska u radni prostor izvrše neophodne provjere, konstatujući i to da prilikom primopredaje smjene od strane nadzornika nisu uočene nikakve sigurnosne prijetnje od stijenske mase, kao ni rizik po stabilnost radnog prostora. Vještak konstatuje i to da nije mogao utvrditi subjektivnu odgovornost tuženog i to primjenom osnovnih načela zaštite i sigurnosti na radu, navodeći i to da se u konkretnom slučaju radi o događaju koji nije uvijek moguće spriječiti, i to bez obzira na korištenje zaštitne opreme, kao i ostale preduzete aktivnosti u cilju očuvanja zaštite i zdravlja i života uposlenika. U nalazu i mišljenju vještak navodi da je prema odredbama člana 20. stav 1. Zakona o zaštiti na radu tuženi dužan da izradi i implementira u praksi Akt o procjeni rizika za svako radno mjesto, na način kako je to definisano provedbenim zakonima koji su stupili na snagu u aprilu mjesecu 2021. godine, a koji Akt predstavlja temeljni dokument zaštite i sigurnosti na radu u čijoj izradi učestvuju, osim nadležne institucije i radnici koji najbolje prepoznaju koje su to rizične situacije i na koji način eliminisati ili umanjiti rizičnu situaciju. Vještak u konačnici procjenu o doprinosu nastanku nezgode u odnosu na tužitelja i tuženog ostavlja na procjenu sudu. Tokom usmenog saslušanja na ročištu za glavnu raspravu dana 18.06.2025. godine, vještak ističe da je tuženi u poslovnom smislu razvio jedan dosta kvalitetan sistem zaštite na radu, a u vezi sa predmetnom nesrećom to je Tehničko upustvo za izgradnju široko čelne prostorije, s tim da je u odjeljku tog upustva – mjere sigurnosti, navedeno da je obaveza nadzornika, kao i radnika da prilikom primopredaje smjene izvrše sigurnosnu provjeru stanja prostorije u kojoj rade, a što upućuje da je bila obaveza tužitelja da provjeri da li je sigurnost prostorije, po pitanju drvenog zaloga i žičanog pletiva, kao i stanja stijenske mase, da li je sigurno, a što je istodobno bio zadatak i nadzornika, s tim da su nadzornici konstatovali da su mjere sigurnosti provjerene i da ne postoji ništa uobičajeno, u smislu postojanja opasnosti pri radu, dok se vještak nije mogao izjasniti da li je i zaposlenik odnosno tužitelj izvršio tu radnju. Nadalje, vještak tokom usmenog saslušanja navodi i to da su Tehničkim upustvom za izradu širokočelne prostorije OPZ opisani postupci i aktivnosti radi zaštite i sigurnosti na radu, a u okviru kojeg Akta je opisana opasnost od mehaničkog udara, s tim da je tuženi dužan prilikom prvog zaposlenja da izvrši obuku i provjeru obučenosti radnika iz ove oblasti uz napomenu da tuženi nije izvršio obavezu iz člana 20. Zakona o zaštiti na radu, obzirom da isti nije pronašao Akt o procjeni rizika, a što je bila isključiva obaveza tuženog. Nadalje, tokom saslušanja vještak ukazuje i na to da izvor, način i uzrok povrede kod tužitelja isti nije mogao utvrditi zbog proteka vremena i izmijenjenog mjesta gdje se nesreća dogodila, s tim da se vještak koristio podacima koje je konstatovala komisija, koja je formirana od strane tuženog za utvrđivanje okolnosti nastanka predmetne nezgode, a čiji članovi su izašli na lice mjesta odmah nakon nesreće, i koji su procijenili da je komad ili gromada stijenske mase pala sa bočne desne strane prostorije, s tim da nije navedeno sa koje visine, s tim da je težina te gromadne stijene procijenjena na oko 30 kg. Vještak oslanjajući se na odredbe definirane Tehničkim upustvom, a koje upućuju da je obaveza i nadzornika i radnika koji radi na

tom radnom mjestu da izvrši provjeru stabilnosti stijenske mase, a što prema stavu vještaka predstavlja ustaljeni postupak provjere, s tim da isti nije uvijek u potpunosti siguran, naglašavajući da je okucavanje stijenske mase po svojoj prirodi jako nestabilna i neuravnoteženom stanju, konstatujući da se ravnoteža remeti rudarskim aktivnostima u dubini zemljene kore ili na površinskom kopu, tako da je rizik uvijek prisutan i bez obzira na optimalne poduhvate kako poslodavca tako i zaposlenika. Vještak navodi da obaveza tužitelja se ne može dovesti u uzročno posljedičnu vez sa nastankom nezgode, obzirom da je stijenska masa u konstantno napregnutom stanju, i da je nepredvidljivo kada može doći do poremećaja ravnoteže i pojave ostvarenja negativnog rizika, ističući da je moguće da je u momentu nezgode došlo do pucanja žičanog pletiva i da je s tim u vezi došlo do poremećaja ravnoteže i ispadanja komada stijene.

Punomoćnik tužitelja nije prigovarao nalazu i mišljenju vještaka zaštite na radu osim u dijelu koji je eventualno u suprotnosti sa navodima tužitelja, dok je punomoćnik tuženog nalazu i mišljenju prigovorio, a sve iz razloga što vještak prema stavu tuženog nije ispravno utvrdio činjenično stanje, na način da isti nije utvrdio propuste tužitelja, obzirom da je iz materijalne dokumentacije, kao iz odgovora vještaka, evidentno proizilazi da odgovornost tužitelja postoji.

Provedeno vještačenje po vještaku zaštite na radu sud je u cjelosti prihvatio, obzirom da je vještak izvršio vještačenje u skladu sa pravilima struke i isti je objektivan, te je slijedom navedenog prigovor tuženog usmjeren na osporavanje provedenog dokaza, a sve iz razloga što određeni vještak nije utvrdio odgovornost, odnosno propuste u radu tužitelja, odbio kao neosnovane. Naime, vještak je tokom postupka dostavio vjeran opis stanja i događaja koji su objektivno utvrđeni, i kao takav je prezentovao sudu, a koje iznesene tvrdnje su kompatibilne sa iskazima saslušanih svjedoka, gdje niti jedan svjedok tokom postupka nije potvrdio činjenicu da na strani tužitelja postoji odgovornost ili propust u radu, a koje utvrđenje takođe proizilazi i iz dokaza tuženog i to Zapisnika broj: 547/24 od 09.04.2024. godine, dok sa druge strane vještak se nije upuštao u pravnu ocjenu činjenica, tumačenje pravne norme ili u neku drugu aktivnost koja je u isključivoj nadležnosti suda, to su svi prigovori istaknuti od strane tuženog u cjelosti neosnovani.

Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke mr.sc. dr. Mirele Dizdarević Husić od 03.04.2025. godine u bitnome proizilazi da je određena vještakinja na temelju relevantnih podataka, provjerljivih kroz medicinsku dokumentaciju, koja je sastavni dio dokazne građe, zaključka da je tužitelj K.D., kritičnog dana 06.04.2024. godine zadobio povredu u vidu prijeloma trupova slabinskih pršljenova L2, L3, L4 i L5, a koja povreda se može okvalifikovati kao teška tjelesna povreda i ista je u uzročnoj vezi sa kritičnim događajem traume, uz napomenu da je povreda nastala traumatskim, mehaničkim udarcem kamena uglja na leđa, što potvrđuje oguljotina opisana na prvom pregledu duž grudne, slabinske i krstačne regije, te kasnijom evaluacijom dijagnostičkih procedura (snimanja RTG i CT slabinske kičme) su potvrđeni prijelomi navedenih pršljenova. Vještakinja u pisanom dijelu mišljenja navodi i to da je kao posljedica pretrpljene povrede kod tužitelja došlo do trajnih posljedica i do trajnog umanjenja životne aktivnosti od 12%, a sve zbog narušene funkcije slabinske kičme, cijelog trupa, te otežanog svakodnevnog kretanja, otežanog dugotrajnijeg stajanja, hodanja i sjedenja, pri čemu se mogu pojaviti zaostali bolovi pri aktivnostima, a što remeti kvalitet života, a sve zajedno ima za posljedicu ograničenja u svakodnevnim životnim radnjama, koje se ogleda u ulaganju pojačanog napora pri obavljanju težih fizičkih radnji, radnji koje zahtijevaju prisilne položaje savijanje trupa, podizanje tereta, nošenja tereta u rukama, s tim da povreda slabinske kičme kod tužitelja nije imala za posljedicu pojavu naruženosti. Vještakinja u mišljenju navodi da analizirajući dokumentaciju, stanje tužitelja, vrstu i karakter povrede, intenzitet kliničke slike, dužinu liječenja, dob tužitelja, kao i sve neugodnosti koji je isti imao tokom liječenja, a koje se ogledaju u provođenju dijagnostičkih i terapijskih procedura, višekratnog RTG zračenja, nošenja

trouporišne ortoze 4 mjeseca, posjeta ljekarima radi preporučenog praćenja i kontrola, korištenja preporučenih lijekova, obavljanja u dva navrata stacionirano fizikalno liječenje u banji i ambulantni fizikalni tretman, tužitelj je osjećao bol jakog intenziteta u trajanju od dva dana, bol srednjeg intenziteta u trajanju od 25 dana, i bol slabog intenziteta u trajanju od 65 dana. U pisanom dijelu vještakinja navodi da ista na temelju vrste i karaktera povrede kod tužitelja zaključuje da je isti imao primarni strah u samom momentu događaja, koji je bio jakog intenziteta, i koji je trajao i koliko i sam događaj, a potom sekundarni strah, jakog intenziteta u trajanju od 2 dana, zatim da je strah srednjeg intenziteta doživljavao zbog zabrinutosti za ishod liječenja i prognozu, nesanicu, vraćanje slika o kritičnom događaju i koji je trajao 30 dana, zatim da je strah blagog intenziteta kod tužitelja uzrokovan njegovom produženom reakcijom na proživljeni stres, odnosno poremećaj prilagođavanja, s tim da je to period adaptacije na izmijenjene životne okolnosti i oporavak od povrede, a isti je trajao 65 dana. Tokom usmenog saslušanja vještakinja je konstatovala da je umanjeње životne aktivnosti u visini od 12 %, utvrdila na temelju utvrđenja oslabljenosti funkcije lumbalne – slabinske kičme kod tužitelja, a što je potvrđeno RTG pretragama, kojom prilikom je utvrđena fraktura – prelom slabinskih kralježaka L2, L3, L4 i L5, s tim da je prema tablicama umanjeње funkcije pokreta slabinske kičme određeno u rasponu od 10 do 20 %, dok je procjena vještakinje da je konkretno kod tužitelja nastupilo umanjeње životne aktivnosti ukupno od 12 %, a koji zaključak je utemeljen medicinskoj dokumentaciji kao i na temelju iskustva, a čije posljedice će se ogledati u otežanom kretanju, dugotrajnijem sjedenju, dugotrajnijem stojanju, u savijanju trupa naprijed, podizanju tereta u rukama. Tokom usmenog pojašnjenja vještakinja je obrazložila i to da je procjenu bola utvrdila na osnovu samog preloma pršljenova, uzimajući u obzir i samo zarastanje, kojem procesu je potrebno oko 3 mjeseca, a uzimajući u obzir i činjenicu da je bolnost prirodna nus pojava zacjeljivanja ovakvih vrsta rana. Vještakinja navodi i to da se u konkretnom slučaju radi o ozbiljnoj i teškoj povredi, koju je procijenio i neuropsihijatar, na temelju čega vještakinja navodi da je tužitelj imao stalni strah za ishod liječenja i zbog straha kako će to uticati na njegove svakodnevne aktivnosti i radnu sposobnost, a koje činjenice su konstatovane u medicinskoj dokumentaciji, kojom se ista rukovodila prilikom utvrđivanja intenziteta i dužine trajanja kako fizičkog bola tako i straha.

Punomoćnik tužitelja nije prigovarao provedenom dokazu, dok je punomoćnik tuženog istom prigovorio iz razloga što je stav tuženog da je umanjeње životne aktivnosti previsoko procijenjeno, te istom dokazu prigovara iz kojih osporava i osnovanost tužbenog zahtjeva.

Provedeno vještačenje sud je u cjelosti prihvatio, obzirom da je vještak izvršio vještačenje u skladu sa pravilima struke i isti je objektivan, odbacivši prigovore punomoćnika tuženog kao neosnovane, a koji se odnosne zapravo na osporavanje utvrđenog procenta umanjeња opće životne aktivnosti, s tim da tuženi tokom postupka nije ponudio *argumentum a contrario*, u odnosu na tvrdnje vještaka, kako bi utemeljio iznesene prigovore, to je sud iste cijenio paušalnim i ničim dokazanim.

Iz iskaza svjedoka Š.D. u bitnom proizilazi da saslušani svjedok poznaje tužitelja kao radnog kolegu unazad 10 godina, kao i da je njegovo mišljenje da tužitelj radi kao prvi kopač u jami kod tuženog. Nadalje, svjedok tokom saslušanja je naveo da je istom poznato da je tužitelj pretrpio povredu na radu dana 06.04.2024. godine, s tim da svjedok nije bio očevidac događaja, ali da mu je N. saopštio šta se desilo, kao i da su se kolege okupile nakon nekih pola minute nakon što se nezgoda desila, kada je tužitelj već bio ustao, kada su svjedoku saopštili da se osuo jedan komad uglja, kao manja stijena i da je pala na tužitelja zbog čega je i on pao. Saslušani svjedok je konstatovao i to da kada je on došao, da je tužitelj tada ustao, zatim da je saopštio da je dobro, a nakon čega su nakon 10 minuta obavijestili šefa o događaju, i kada se svjedok vratio nazad tužitelj je ležao, s tim da su mu se na leđima vidjele neke ogrebotine, a nakon kraćeg vremena mu je iskočila neka guta veličine oko pola šake. Svjedok je i naveo i to da je tužitelj u prvi mah

govorio da neće pisati da je pretrpio povredu, jer mu se nije činilo ništa strašno, jer je tako prvobitno izgledalo, ali kada se svjedok vratio, nakon što je obavio telefonski razgovor sa šefom s ciljem da ga obavijesti o povredi tužitelja, osmotrio je da ta povreda kod tužitelja ne izgleda dobro, drugim riječima svjedok je na leđima tužitelja vidio gutu koja je djelovala poprilično ozbiljno, u kom trenutku je predložio da oni ipak, u skladu sa procedurom prijave ozljedu i da se tužitelj uputi ljekaru obzirom na ozbiljnost situacije. Svjedok tokom saslušanja je naveo i to da je poslovni reon na kome se nezgoda zbila, djelovao sasvim uobičajeno, kao i da on nije vidio ništa što bi predstavljalo potencijalnu opasnost, uz napomenu da su prethodno N. i K.D. malo okucali blok, a što je bilo pod sumnjom da bi moglo otpasti, konstatujući i to da nije u njihovom poslu strano, uzevši u obzir činjenicu da kada ugalj poprimi zraka da lakše otpada i da se dese ovakve situacije koju je tužitelj doživio, a koja je rezultirala njegovim povredama. Svjedok navodi i to da su Nermin i tužitelj kritičnog trenutka okucali blok i pristupili bušenju rupa radi miniranja i to sve u sigurnoj zoni gdje je podgrađeno kao da su to tužiteljevi redovni poslovi koji su ugovorom i predviđeni. Svjedok tokom saslušanja je naveo i to da komad uglja kojim je pogođen tužitelj je poprilično mali i da je isti iznenađen da je takav obim i veličina komada uglja mogla uzrokovati takve povrede. Svjedok potom navodi da on kao nadzornik utvrdio da je cijelo područje osigurano mrežom i gredama, s tim da iskustveno može istaći da se ovakvi rizici uvijek mogu pojaviti odnosno nepredviđene situacije, uzimajući u obzir osobenost tog posla i način iskopavanja uglja. Svjedok je naveo i to da je izrada minskih bušotina u opisu posla prvog kopača i da to prvi kopači svakodnevno rade pa čak i on kao nadzornik sa njima, s tim da je tužitelj kritičnog trenutka izradu minskih bušotina izvodi u boku prostorije, a da je tužitelj u trenutku povređivanja bio u sagetom položaju tijela, tako da se jedan dio sa boka osuo i obrušio njemu na leđa gdje su mu povrede i nastale, ukazujući i na to da je tužitelj kao prvi kopač prethodno bio osigurao prostor za rad, prije početka bušenja a što su svi oni zajednički učinili, kao i da tužitelj nije prijavio kritičnog trenutka ništa što mu je bilo sumnjivo.

Punomoćnik tužitelja nije prigovarao iskazu svjedoka osim u dijelu ukoliko su njegovi eventualni navodi u suprotnosti sa postavljenim tužbenim zahtjevom i predloženim izvedenim dokazima, dok punomoćnik tuženog također nije prigovarao provedenom dokazu, osim ukoliko izneseni navodi su u suprotnostima sa navodima iz odgovora na tužbu i predloženim dokazima od strane tuženog.

Iz iskaza N. u bitnome proizilazi da je svjedok radni kolega tužitelja 12 godina, kao i da je tužitelj svjedoku poznat kao vrijedan i pošten momak, da je tužitelj kod tuženog zaposlen u podzemnoj eksploataciji uglja da radi kao prvi kopač u jami. Svjedok potom navodi da su kritičnog trenutka kada je tužitelj bio povrijeđen, zajedno radili na radilištu i to drugu smjenu, zatim da je vidio da je K.D. bušio, odnosno pripremao bušotine za miniranje prostorije, s tim da je svjedok sam raspanovao, odnosno osiguravao okvirove da ne bi detonacija izbila, odnosno da ne bi „puške“ izbile podgradu (okvirove prostorije), navodeći i to da je svjedok kritičnog trenutka čuo da je tužitelj dreknuo, i kada se svjedok okrenuo vidio je tužitelja da leži na podu prostorije, tačnije ispred boka prostorije, dozivajući pomoć kada mu je svjedok prišao i pomogao da ustane, a tužitelj je tada ustao na noge i rekao da ga je udarilo u leđa i da je dobro. Svjedok je konstatovao i to da se tužitelj žalio na donji dio leđa, kada je svjedok podigao njegovu majicu i vidio crvenilo i malo ogrebotina na leđima i izveo tužitelja malo dalje od boka prostorije da sjedne, a potom je i otišao po nadzornika Š.D. koji je date prilike bio udaljen nekih 20 do 30 m, kada mu je svjedok saopštio da je tužitelj povrijeđen, tek kada su svjedok i Š.D. došli do tužitelja on je tada saopćio da je dobro, stojeći na nogama i kada je svjedok zajedno sa Š.D. ponovno pogledao povrede, tada je uočio da mu na donjem dijelu leđa postoji oteklina, vizualno izražena kao guta nakon čega su tužitelju predložili da ide doktoru, što je K.D. i prihvatio, s tim da je Š.D. nakon toga odmah nazvao da prijavi povredu. Svjedok tokom saslušanja je konstatovao i to da je tužitelju revirni nadzornik dao nalog za obavljanje poslova tog dana, dok je Š.D. bio nadzornik na radilištu tog dana. Tokom saslušanja svjedok je ponovio da on osobno nije vidio trenutak kada je tužitelj

zadobio povredu, obzirom da je bio okrenut leđima, ali je čuo kada je isti jauknuo, obzirom da je bio suprotno pozicioniran od tužitelja, ali jeste potom vidio da je K.D. bio u savijenom položaju dok je bušio na najnižoj rupi prema boku prostorije koji su uzeli u rad, naglašavajući da kada je isti čuo jauk, da je se okrenuo prema K.D. i vidio da isti leži, kao i da mu se materijal nalazi položen na nogama i leđima, konstatujući i to da se svjedok ne može odrediti da li je osuti komad uglja bio veće ili manje količine, obzirom da komad uglja prilikom otpadanja i u tom zračnom kretanju se može rasuti i razložiti na manje komade. Svjedok navodi i to da su prvi kopači kao što je i on sam, dužni pregledati prostoriju i osigurati prostoriju, i pripremiti za rad, drugim riječima otkloniti sve nedostatke koje uoče, s tim da su kritičnog trenutka svjedok i tužitelj radili u grupi, da je svjedok bio vođa grupe uz napomenu da je tužitelju u opisu posla izrada bušotina. Svjedok navodi i to da je kritičnog trenutka strop bio osiguran, da je kamen otpao sa boka, a ne sa stropa, dok je širina prostorije bila 6 m, a radi se o širokočelnoj prostoriji, gdje se tužitelj u kritičnoj situaciji nalazio sa bušilicom i to na najnižoj ljestvici bušotine, i bio je u sagetom položaju, s tim da je svjedokova pretpostavka da je komad koji je otpao i povrijedio tužitelja, otpao zbog vibriranja uzrokovanog samim bušenjem, na način da se gornji dio razlaže i otpada. Svjedok je naveo i to da je moguće da komad od 30 kg, padne, a da ga tužitelj nije primijetio, da ga prethodno treba osigurati prije bušenja, drugim riječima okucati, obzirom da oni ne mogu vidjeti svaku liniju u boku, odnosno svaki dio koji može otpasti, iznijevši i pretpostavku da se radi o komadu od otprilike od 30 do 50 kg, uzevši u obzir ostatke materijala koje je mogao osmotriti oko tužitelja, konstatujući i to da ti ostatci nisu mogli biti posljedica bušenja, jer se konkretno radilo o malom promjeru bušotina, s tim da tužitelj prethodno nije ništa prijavio od eventualnih nedostataka prilikom izrade bušotina s tim da su konstatovali da je bok prostorije bio vlažan.

Punomoćnik tužitelja nije prigovarao iskazu svjedoka osim u dijelu ukoliko su njegovi eventualni navodi u suprotnosti sa postavljenim tužbenim zahtjevom i predloženim izvedenim dokazima, dok punomoćnik tuženog također nije prigovarao provedenom dokazu, osim ukoliko izneseni navodi su u suprotnostima sa odgovorom na tužbu i predloženim dokazima od strane tuženog.

Iz iskaza svjedoka A.A. u bitnome proizilazi da je navedeni svjedok bio poslovođa smjene dana 06.04.2024. godine, kada se dogodila nezgoda u kojoj je tužitelj bio povrijeđen, s tim da svjedok nije bio očevidac povređivanja tužitelja, nego se njegov posao ogleda u tome da svjedok najprije je obavezan da pregleda jamu, s tim da je u toku obavljanja svojih redovnih zadataka isti bio obaviješten da se dogodila povreda tužitelja, u kom trenutku je svjedok bio u jami koju nazivaju „presjek 27“, kada ga je Š.D. kao nadzornik obavijestio da se desila nezgoda u kojoj je zadobio povredu tužitelj, i to na način da je došlo do iznenadnog otpadanja komada uglja, koji je udario tužitelja u predjelu leđa, na kojem dijelu tijela su mu se vidjele otekline, kada je svjedok naložio da se tužitelju da pratnja, zatim da mu se ukaže prva pomoć, i da isti krene prema izlazu iz jame, u kojem trenutku je i svjedok krenuo prema radilištu da osmotri prostor gdje se desila povreda tužitelja, na kom putu je susreo prvo tužitelja i to na pogonu trake 5, tek kada je vizualno izvršio pregled, te povrede kod tužitelja, evidentno je bilo da tužitelj zaista ima oteklinu na leđima, nakon čega je isti otišao sa pratnjom van iz jame, a sam svjedok je otišao u jamu kako bi osmotrio mjesto gdje se dogodila povreda, u kom trenutku je svjedok obavijestio i dežurnog pogona jame o povredi tužitelja, a zatim je ušao u širokočelnu prostoriju gdje se povreda i dogodila gdje je opazio na desnoj strani, gdje je pretpostavio da je tužitelj bušio, da su se nalazili dijelovi uglja koji su zasigurno otpali na tužitelja kada mu je prčinjena povreda. Svjedok je naveo i to da tužitelj prije počinjanja nije prijavio nikakve nedostatke u smislu pucanja pletiva i slično, kao i da su poslovi koje je tužitelj kritičnog trenutka obavljao, poslovi koji spadaju u opis poslova prvog kopača, konstatujući i to da on osobno nije uočio nikakve nepravilnosti na radilištu kada je stigao na lice mjesta. Svjedok tokom saslušanja je naveo i to da je tužitelj kod tuženog u

vrijeme povređivanja radio na poslovima prvog kopača na otkopavanju, pripremanju i dobivanju uglja, kao i da je te poslove vršio u vrijeme povređivanja.

Punomoćnik tužitelja nije prigovarao provedenom dokazu, dok je punomoćnik tuženog istom prigovorio samo ukoliko su navodi u suprotnosti sa navodima odgovora na tužbu.

Iz iskaza tužitelja kao parnične stranke u bitnome proizilazi da isti kod tuženog obavlja poslove prvog kopača na pripremi i dobivanju uglja, u koje poslove spada i izrada minskih bušotina, da je kod tuženog zaposlen od 2013. godine, a da poslove prvog kopača obavlja od 2015. godine, kao i da njegove svakodnevne obaveze zavise od radilišta na koje bude raspoređen od strane nadređenog, s tim da je u pravilu isti izrađivao hodnike, odnosno probijanje hodnika za mehanizovana čela i samu izradu prostorije u koju se ubacuje mehanizovano čelo. Tokom saslušanja tužitelj navodi da je dana 06.04.2024. godine, uobičajeno sa nadzornikom provjerio gasno stanje metana sa instrumentima, kada su bili utvrdili da je relativno bezbiježno stanje, odnosno da mogu otpočeti sa poslovima pripreme, nakon čega je isti okučao ORT koji su mogli otpasti, nakon čega su pregledali zadnje okvirove, potom ih zategli i popunili gdje je falilo zaloga, a nakon čega je u dogovoru sa N. kao vođom grupe, konstatujući da N. vodi jednu grupu jedan dan, a tužitelj drugi dan narednu grupu, tako da su kritičnog trenutka rasporedili svoje radnike da donesu sve što je neophodno kako bi se nastavilo sa radom. Tužitelj je napomenuo da je on inače bušio minske bušotine, a Nermin je u pravilu imao obavezu da osigura podgradu, da se ne bi jama obušila, i tog dana dok je tužitelj bušio PIN (donja rupa- minska bušotina u podu), isti je bio u sagetom položaju, kada mu je pao komad uglja na leđa, u kom trenutku kako tužitelj navodi je svu svoju snagu usmjerio u vršenje radnje bušenja. Tužitelj tokom saslušanja navodi da je nalog za obavljanje poslova tog dana dobio od poslovođe, zatim od smjenovođe, a zatim od revirnog nadzornika G., a onda od njegovog nadzornika Š.D. je upućen da ide na radilište, tačnije u jamu, tako da je tadašnji plan unaprijed bio određen od navedenih lica. Tužitelj navodi i to da je nakon povređivanja osjećao bolove odmah nakon udara, ali tek kada je isti osjetio da ima oteklinu na leđima bio je prisutna i strah zbog takvog stanja a što je sveukupno uzrokovalo da tužitelj mnogo senzibilnije doživljava kada čuje da se neko povrijedio, nego što je to bio slučaj ranije, konkretizujući da uzročno povređivanju isti osjeća bolove prilikom dužeg sjedenja, kada se vozi na dužim relacijama, navodeći i to da od trenutka povređivanja, da se isti više nije bavio fizičkim aktivnostima nakon čega je dobio 15 do 20 kg viška tjelesne težine. Tužitelj tokom saslušanja navodi da kritičnog trenutka je otklonio nedostatke koje su vizualno bili vidljivi, kao i da je kritičnog trenutka pregledao sve prethodne bušotine koje su bile izbušene a sve prije pristupu bušenju u ORT-u, konstatujući i to da istom nije poznato odakle je pao materijal koji ga je pogodio, obzirom da je isti bio u sagetom položaju, vršeći bušenje rupe u podu, konstatujući da je tužitelj upoznat sa odredbama iz Tehničkog uputstva za izradu širokočelne prostorije, obzirom da je kritična prostorija bila četvrta koju su radili, kao i da je tužitelj ranije imao neke manje povrede.

Punomoćnik tužitelja nije prigovarao provedenom dokazu, dok je punomoćnik tuženog istom prigovorio samo ukoliko su navodi u suprotnosti sa navodima odgovora na tužbu.

Sud je u cijelosti poklonio vjeru iskazu saslušanih svjedoka, kao i tužitelja kao parnične stranke, ocjenivši iskaze kao tačane, cjelovite, vjerodostojane, pouzdane i kompatibilne u međusobnoj usporedbi, budući da su isti u pretežitom dijelu istovjetani, kao i da čine logički povezanu cijelinu međusobno, kao i u usporedbi sa izvedenim materijalnim dokazima.

Iz Izjave o povredi radnika, broj: 526/24 od 08.04.2024. godine, proizilazi da je akt sačinjen na temelju izjave K.D., odnosno u konkretnome tužitelja, a koji je kod tuženog zaposlen na poslovima prvog kopača na pripremi i dobivanju uglja, a zatim konstatujući da je dana 06.04.2024. godine u drugoj smjeni, na redovnoj prozivci od strane revirnog nadzornika G., isti

zajedno sa komorovima raspoređen u ŠČP OPZ 6/2, kada su dolazeći na radilište pristupili izvođenju dobivenih zadataka, čišćenju prostorije i osiguranju poslije završenih tih radova, kada je K.D. pristupio bušenju minskih bušotina sa pneumatskom bušilicom u desnoj strani prostorije, dok je komor N. ugrađivao drvene raspone između stupaca. Iz sadržaja isprave proizilazi da je u momentu bušenja minskih bušotina otpao komad uglja ispod grede iz boka prostorije i udario K.D. u predjelu leđa, s tim da je istog oborio na podinu prostorije, uz konstataciju da je izjava uzeta 06.04.2024. godine u 17.35 sati u prostorijama RUD „Podzemna eksploatacija“ uz naznaku da je izjavu dao K.D., a izjavu sačinio F.Š..

Iz Izjave o povredi radnika, broj: 526/24 od 08.04.2024. godine, proizilazi da je akt sačinjen na temelju izjave Š.D., a u vezi sa povredom radnika K.D., koji je kod tuženog zaposlen na radnom mjestu Nadzornika na ŠG, a zatim konstatujući da je dana 06.04.2024. godine, Š.D. radio kao nadzornik na ŠČP OPZ 6/2 sa grupom radnika, zatim da su pri silasku u jamu radnici pristupili osiguranju i čišćenju prostorije. Prema sadržaju izjave proizilazi da su po završetku tih radova, vođa te grupe N. i radnik K.D. započeli sa izvođenjem ostalih zadataka, s tim da je N. počeo sa postavljanjem raspona između stupaca, a K.D. je započeo sa bušenjem, koristeći pneumatsku bušilicu, gdje je prilikom bušenja se otkinuo komad uglja u desnoj strani prostorije u kojoj se bušilo, a koji komad spada i udara K.D. u donji dio leđa, pri čemu ga obara na podinu prostorije, s tim da je o povredi odmah obaviješten poslovođa smjene, dok je radniku pružena prva pomoć i pratnja iz jame, uz konstataciju da je izjava uzeta 06.04.2024. godine u 22.20 sati u prostorijama RUD „Podzemna eksploatacija“ uz naznaku da je izjavu dao Š.D., a izjavu sačinio F.Š..

Iz Izjave o povredi radnika, broj: 526/24 od 08.04.2024. godine, proizilazi da je akt sačinjen na temelju izjave N, a u vezi sa povredom radnika K.D., a koji je kod tuženog zaposlen na radnom mjestu prvi kopač na pripremi i dobivanju uglja, a zatim konstatujući da je dana 06.04.2024. godine, u drugoj smjeni N. radio zajedno sa komorovima i to kao vođa radne grupe, zajedno sa K.D., s tim da je isti od strane revirnog nadzornika G. raspoređen na izvođenje radova u ŠČP OPZ 6/2. Iz sadržaja navedene isprave proizilazi da je N. dolazeći na radilište odmah pristupio izvođenju dobivenih zadataka odnosno čišćenju i osiguranju prostorija, a zatim je isti radio na postavljanju drvenih raspona između drvenih stupova, dok je K.D. počeo sa bušenjem minskih bušotina u desnoj strani prostorije, s tim da je prilikom bušenja se otkinuo komad uglja sa boka ispod grede i udario K.D. u leđa uz konstataciju da je izjava uzeta 06.04.2024. godine u 14,35 sati u prostorijama RUD „Podzemna eksploatacija“ uz naznaku da je izjavu dao N., a izjavu sačinio F.Š..

Iz Izjave o povredi radnika, broj: 526/24 od 08.04.2024. godine, proizilazi da je akt sačinjen na temelju izjave A.A., a u vezi sa povredom radnika K.D., a koji je kod tuženog zaposlen na radnom mjestu poslovođa smjene, a zatim konstatujući da je dana 06.04.2024. godine, u drugoj smjeni A.A. izvršio prozivku radnika, potom uputivši iste u jamu u obilazak radilišta oko 16,40 sati, isti se nalazio u TP OPZ 6/2, kada ga je nadzornik širokog čela Š.D. obavijestio o povredi radnika i to K.D., kada je A.A. se uputio prema ŠČP OPZ 6/2, gdje je zatekao radnika K.D., koji je prvobitno izrazio namjeru da se navedeno povrijeđivanje ne prijavljuje, ali kada je A.A. neposrednim zapažanjem na donjem dijelu leđa kod K.D. vidio veliki otok, naložio je da se povreda zavede, pri tome određivši i povrijeđenom radniku pratnju, nakon čega je javio dežurnom licu kod tuženog, uz konstataciju da je izjava uzeta 06.04.2024. godine u 22,10 sati u prostorijama RUD „Podzemna eksploatacija“ uz naznaku da je izjavu dao A.A., a izjavu sačinio F.Š..

Iz Izjave o povredi radnika, broj: 526/24 od 08.04.2024. godine, proizilazi da je akt sačinjen na temelju izjave G., a u vezi sa povredom radnika K.D., a koji je kod tuženog zaposlen na radnom

mjestu revirni nadzornik, zatim konstatujući da je dana 06.04.2024. godine u drugoj smjeni u reonu ŠČP OPZ 6/2, rasporedio radnike po radilištima, te zajedno sa radnicima koji su raspoređeni na KMŠČ OPZ 2/2 krenuo na radilišta, zatim da je G. o povreda radnika koja se dogodila u ŠČP OPZ 6/2 saznao od vođe smjene A.A., pri dolasku na KMŠČ OPZ 2/2, uz konstataciju da je izjava uzeta 06.04.2024. godine u 22,30 sati u prostorijama RUD „Podzemna eksploatacija“ uz naznaku da je izjavu dao G., a izjavu sačinio F.Š..

U konkretnoj pravnoj stvari sporan je i osnov i visina tužbenog zahtjeva, obzirom da tuženi tokom postupka ukazuje da je do povrijeđivanja tužitelja došlo uslijed njegove nedovoljne koncentracije, samokontrole i nedovoljne pažnje pri vršenju redovnih poslova prvog kopača na pripremanju i dobivanju uglja, dok na strani tuženog nije bilo propusta, s tim da je tokom postupka nesporna činjenica da je tužitelj zaposlenik tuženog raspoređen za obavljanje poslova „Prvog kopača na pripremanju i dobivanju uglja“ u Rudnik „Podzemna eksploatacija“, što proizilazi iz navoda praničnih stranaka koje su nesporne tokom postupka (navodi iz tužbe i odgovora na tužbu), a koja činjenica proizilazi i iz uvida u Ugovor na neodređeno vrijeme, broj: 10708/18 od 06.03.2018. godine, ukazujući da je takođe nesporna činjenica da se nezgoda dogodila dana 06.04.2024. godine na način kako je to opisano tužbenim zahtjevom.

Sud smatra za shodnim istaći da tijekom rada, radnik mora povjereni posao obavljati s dužnom pažnjom, te odgovorno postupati u slučaju nastanka opasnosti za njegovo zdravlje i sigurnost, te za zdravlje i sigurnost drugih radnika i drugih lica. Iz provedenih dokaza, prije svega, iskaza saslušanih svjedoka i to N., kao očevidca nezgode, zatim Š.D., kao lica koje je svjedočilo povredama tužitelja odmah nakon nezgode, kao i A.A., a o kojim činjenicama je svjedočio i sam tužitelj, ovaj sud nije mogao utvrditi da je do štete došlo namjerno ili iz krajnje nepažnje, a koje djelovanje bi se moglo pripisati tužitelju. Nasuprot tome, u postupku koji je prethodio donošenju ove odluke, ovaj sud je utvrdio da je tužitelj kritičnog dana i vremena obavljao zadatke, koje mu je prethodno uputio revirni nadzornik G., kao i poslovodje smjene A.A., konkretno je isti je dobio zadatak da prvo provjeri gasno stanje metana na instrumentima, a nakon navedene provjere, da ukoliko isti utvrdi da je stanje bezbjedno, da potom okuca ORT koji bi mogao otpasti, što je tužitelj i učinio, a potom zajedno sa N, kao vođom grupe taj dan, isti su rasporedili radnike da donesu ono što je neophodno da bi se nastavilo sa radom, s tim da je tužitelj tog dana bušio PIN (donja rupa-minska bušotina u podu), kada je na njega pao komad uglja na leđa, dok je tužitelj bio u sagetom položaju, usljed čega je isti bio savijen na pod, a koju činjenicu i sam redosljed događaja su potvrdili svi saslušani svjedoci, kako očevidci, tako i oni koji su odmah nakon nezgode pristupili licu mjesta.

Sud konstatuje da i Međunarodna organizacija rada (ILO) u svojim preporukama (Preporuka broj 164.) o zaštiti na radu i radnoj sredini nalaže zavisno od potreba različitih grana privredne aktivnosti i različitih vrsta poslova i vodeći računa o principu da se prioritet daje otklanjanju opasnosti na njihovom izvoru, treba preduzeti mjere shodno politici iz člana 4. Konvencije o zaštiti na radu, 1981, naročito u sljedećim oblastima i to projektovanje, izbor terena, strukturalne karakteristike, instalisanje, održavanje, opravka i izmjena u vezi s radnim mjestima i pristupom radnim mjestima, kao i mogućnosti za izlazak s radnih mjesta, zatim osvijetljavanje, ventilacija, red i čistoća radnih mjesta, potom temperatura, vlažnost i protok vazduha na radnim mjestima, kao i projektovanje, konstruisanje, korištenje, održavanje, testiranje i kontrola mašina i opreme koji mogu da predstavljaju opasnost i, ukoliko to odgovara, njihovo odobravanje i transfer, potom sprječavanje štetnog fizičkog, odnosno mentalnog napora zbog uslova rada, kao i rukovanje, slaganje i uskladištenje tovara i materijala, ručno ili mehanički, zatim prilikom upotrebe struje, u oblasti proizvodnje, pakovanja, etiketiranja, prevoza, uskladištenje i upotreba opasnih supstanci i agenasa, otklanjanje njihovih otpadnih materijala i ostataka i, zavisno od slučaja, njihovo i zamjenjivanje drugim supstancama, odnosno agensima koji nisu opasni, odnosno koji su manje opasni, zatim zaštita od zračenja, sprječavanje i kontrola profesionalnih opasnosti od

buke i vibracije, kao i zaštita od njih, kontrola atmosfere i ostalih ambijentnih faktora radnog mjesta, sprječavanje i kontrola opasnosti od visokog i niskog barometarskog pritiska, sprječavanje požara i eksplozija i mjera koje treba preduzeti u slučaju požara, odnosno eksplozije, projektovanje, proizvodnja, snabdjevanje, upotreba, održavanje i testiranje lične zaštitne opreme i zaštitne odjeće, sanitarne instalacije, uređaja za pranje, pogodnosti za promjenu i ostavljanje odjeće, snabdjevanje pijaćom vodom, kao i sve druge opće pogodnosti povezane sa bezbjednošću i zdravljem radnika na radu, zatim pružanje prve pomoći, donošenja planova akcije u slučaju nužde, kao i kontrola zdravlja radnika.

Trijažom dokazne građe sud zaključuje da je kod tužitelja do povrede na radu došlo zbog otpadanja komada uglja u toku obavljanja radnih zadataka. Dakle, kako tuženi nije dokazao da je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili trećeg lica, a na koje poslodavac nije mogao uticati, niti je njihove posljedice mogao izbjeći, iako je teret dokazivanja da su ispunjene pretpostavke za oslobađanje ili umanjeње odgovornosti na poslodavcu, dok je s druge strane, tužitelj dokazao da je dana 06.04.2024. godine obavljao svoje poslove dosljedno, poštujući kako upute nadređenih, tako i odredbe koje su propisane podzakonskim aktom i to Tehničkim uputstvom za izradu širokočelne prostorije OPZ 6/2, potom sud utvrđuje da je tužitelj obavljao svoje redovne poslove, da je isti usljed navedenog, zadobio udar komada uglja, koji je otpao sa stropa prostorije iznad metalne grede, kada se otkida veći dio stijenske mase cca 30 kg i pada na donji dio leđa tužitelja, a što proizilazi iz provedene medicinske dokumentacije i to "[...]". U vezi sa naprijed istaknutim, kako tuženi tokom postupka nije dokazao iznesene tvrdnje, a koje upućuju da tužitelj prilikom zadobivanja povreda nije svoj posao obavljao sa dužnom pažnjom, da je isti obavljanju svojih zadataka pristupio sa nedovoljno koncentracije i samokontrole, to se pravilnim ukazuje zaključak da na strani tužitelja ne postoje propusti koji se mogu isključivo ili barem djelimično dovesti u vezu sa nastalom povredom, nego da se povreda tužitelja može vezati isključivo za okolnosti radnog mjesta i sredine u kojoj se obavlja (postojanost kontinuiranog rizika rudarske djelatnosti, uslijed naprezanja u stijenskoj masi i pojave odvaljivanja gromade stijenske mase), a u kojem ambijentu je tužitelj obavljao navedene aktivnosti, koje zbog svojih osobina predstavljaju opasnu stvar, čiji je imalac tuženi, s tim u vezi za nastanak povrede na radu tužitelja, a time i štete, isključivo je odgovoran tuženi, jer se za štetu izazvanu opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnosti, odgovornost zasniva na stvorenom riziku (a ne na krivici) (Presuda Kantonalnog suda u Tuzli, 32 0 Rs 399217 22 Rsž od 11.7.2023. godine)

Odredbama člana 93. stav 1. Zakona o radu Zakona o radu FBiH ("Sl. novine FBiH", br. 26/2016, 89/2018, 23/2020 - odluka US, 49/2021 - dr. zakon, 103/2021 - dr. zakon, 44/2022 i 39/2024) propisano je, da je poslodavac dužan radniku, ako pretrpi štetu na radu ili u vezi sa radom, naknaditi štetu po općim propisima obligacionog prava. Članom 154. stav 2. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i „Službeni list R BiH“, broj 2/92, 13/93, 13/94 u daljem tekstu: ZOO) određeno je da za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potiče povećana opasnost štete za okolinu, odgovora se bez obzira na krivicu, a šteta nastala u vezi sa opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću, u smislu člana 173. ZOO, smatra se da potiče od te stvari, odnosno djelatnosti, izuzev ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete. Prema članu 174. stav 1. ZOO, za štetu od opasne stvari odgovara njen imalac, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara lice koje se njom bavi, a članom 177. istog zakona propisani su uslovi oslobađanja od odgovornosti imaoća opasne stvari, odnosno lica koje se bavi opasnom djelatnošću. Kako je sud na osnovu nalaza i mišljenja vještaka zaštite na radu utvrdio da je do povrede tužitelja došlo prilikom izvođenja radova na daljnjoj izradi minskih bušotina, pri čemu se sa stropa prostorije, iznad metalne grede otkida veći dio stijenske mase cca 30 kg, koji pada na donji dio leđa tužitelja, a koje navode su potvrdili i svojim iskazima i saslušani svjedoci. Naime tužitelj je kritičnog trenutka obavljao poslove, shodno opisu poslova, shodno zaključenom Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 06.03.2018. godine, te po zaključku suda za

povređivanje tužitelja odgovoran je isključivo tuženi, po principu objektivne odgovornosti, u smislu člana 173. i 174. ZOO. 5 Tvrdnja tuženog da je do povrijeđivanja tužitelja došlo uslijed njegovog nemara ili nepažnje, obzirom da se do sada nikada nije zbila nezgode ove vrste i karaktera, kao i da je isti prema stavu tuženog pristupio obavljanju navedenih poslova bez dovoljno koncentracije, samokontrole i sa nedovoljno pažnje su neosnovani i ničim pokrepljeni, obzirom da je tužitelj, kao i saslušani svjedok, a koji je bio svjedok očevidac, su potvrdili da su tokom pripreme za obavljanje navedenih poslova izvršili sve radnje koje su propisane Tehničkim uputstvom za izradu širokočelne prostorije OPZ 6/2, na način da su prethodno provjerili gasno stanje metana na instrumentima, a potom nakon što su zaključili da je stanje bezbjedno, isti su otpočeli sa poslovima pripreme, s tim da je tužitelj okučao ORT koji su mogli otpasti, zatim su pregledali zadnje okvirove, zategli ih i popunili tamo gdje je falilo zaloga, a tek nakon toga je isti pristupio obavljanju poslova, bušenja minskih bušotina u podu, kada se nezgoda i dogodila, uz napomenu da je zaključak i vještaka zaštite na radu da u obavljanju navedenih zadataka, obzirom na postojeći složen geomehanički fenomen, uslijed naprezanja u stijenskoj masi, da postoji nivo predvidljivosti rizika od odvajanja gromade stijenske mase sa stropa, a što je tipičan rizik rudarske djelatnosti, što upućuje na zaključak da prognozu pojave navedenog rizika nije uvijek moguće predvidjeti, a što su svojim iskazima potvrdili i saslušani svjedoci.

Tuženi nije dokazao da je do nastanka štetne posljedice došlo isključivo nepažnjom tužitelja, odnosno da je tužitelj djelimično doprinio nastanku štete, a teret dokazivanja ovih činjenica, na kojima se zasniva osporavanje tužbenog zahtjeva, bio je na tuženom (član 7. i 126. u vezi sa članom 123. ZPP).

Radi utvrđivanja stepena povređivanja tužitelja i visine tužbenog zahtjeva proveden je dokaz vještačenjem po vještaku medicinske struke me. sc. dr. Mirele Dizdarević-Husić, specijalisti fizikalne medicine i rehabilitacije. Iz nalaza ovog vještaka proizilazi da je tužitelj u navedenoj nesreći zadobio ozljeđivanje u vidu prijeloma trupova slabinskih pršljenova L2, L3, L4 i L5, a koje povrede imaju karakter teške tjelesne ozlijeđe, usljed koje je došlo do umanjenja životne aktivnosti od 12%. Vještak se izjasnio da je tužitelj trpio i bolove jakog intenziteta u trajanju od 2 dana, srednjeg intenziteta u trajanju od 25 dana i slabog intenziteta u trajanju od 65 dana, kao i strah koji je bio jakog intenziteta u trajanju od 2 dana, srednjeg intenziteta u trajanju od 30 dana i slabog intenziteta u trajanju od 65 dana.

Shodno naprijed konstatovanom činjeničnom stanju, a zatim cijeneći težinu zadobijenih povreda kod tužitelja, stepen umanjenja životne aktivnosti, kao i pretrpljeni bol i strah, ovaj sud nalazi da težina zadobijenih povreda kod tužitelja, kao i pretrpljeni bolovi i strah opravdavaju dosuđivanje naknade nematerijalne štete po tom osnovu. Cijeneći okolnosti pod kojima je tužitelj zadobio povrede, posebno imajući u vidu da se radi o narušenoj funkciji slabinske kičme, sud smatra da tužitelju na ime umanjenja životne aktivnosti od 12% pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 9.000,00 KM, na ime pretrpljenih fizičkih bolova, s obzirom na njihovu dužinu trajanja i izraženu jačinu, tužitelju pripada pravo na novčanu naknadu u iznosu od 2.685,00 KM, a za pretrpljeni strah pripada iznos od 2.017,50 KM.

Dakle, sud je tužitelju iz ovog šetnog događaja dosudio ukupan iznos nematerijalne štete po svim vidovima u visini od 13.702,50 KM, a sve u skladu sa odredbom člana 200. ZOO FBiH/RS, a pri tome imajući u vidu i ustaljenu sudsku praksu, te Orijentacione kriterije i iznose za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda Federacije BiH od 27.01.2016. godine, a u vezi sa izmjenama koje su utvrđene na sjednici Građanskog odjeljenja održanoj dana 05.03.2025. godine.

U pogledu zakonske zatezne kamate na nematerijalnu štetu ista je dosuđena od dana podnošenja tužbe 19.12.2024. godine u skladu sa članom 277. ZOO, a koji stav je zauzelo i *građansko*

Ostale navode, dokaze i prigovore parničnih stranaka sud je cijenio, ali ih nije posebno obrazlagao, jer nisu od presudne važnosti za donošenje drugačije odluke u ovoj pravnoj stvari.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio na osnovu odredbe člana 383, 386. stav 1. u vezi sa članom 396. i člana 387. ZPP-a, člana 12., 13., 26. i 31. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Službene novine FBiH, broj 22/04 i 24/04) i odredaba 15. i 16. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 43/2025 od 11.06.2025g.), te imajući u vidu označenu vrijednost predmeta spora od 5.600,00 KM.

Troškovi parničnog postupka se, shodno opredjeljenju tužitelja, sastoje od troškova za sastav tužbe u iznosu od 842,40 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu od 13.03.2025. godine iznos od 842,40 KM, za sastav obrazloženog podneska od 10.04.2025. godine, iznos od 421,20 KM, za zastupanje na glavnoj raspravi od 15.05.2025. godine u iznosu od 842,40 KM, za pristup za nastavak glavne rasprave od 18.06.2025. godine iznos od 421,20 KM, iznos od 1.572,48 KM sa uračunatim iznosom na ime PDV-a, za odsustvo iz kancelarije od 13.03.2025. godine, 15.05.2025. godine i 18.06.2025. godine, iznos od 421,20 KM, za naknadu troškova prevoza iznos od 157,50 KM, svega 5.520,78 KM, te troškova vještačenja u iznosu od 500,00 KM, a što ukupno iznosi 6.020,78 KM.

Sud je stava da zahtjev tužitelja u pogledu troškova postupka previsoko postavljen, naime tužitelju osnovano pripada pravo na naknadu troškova i to na ime sastava tužbe od 19.12.2024. godine u iznosu od 421,20 KM, na ime pristupa i zastupanja na pripremnom ročištu od 13.03.2025. godine iznos od 421,20 KM, na ime pristupa i zastupanja na ročištu za glavnu raspravu dana 15.05.2025. godine iznos od 421,20 KM, a sve imajući u vidu da je označena vrijednost spora 5.600,00 KM, na ime na ime pristupa i zastupanja na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 18.06.2025. godine iznos od 786,24 KM na osnovu člana 15. i 16. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 43/2025 od 11.06.2025g.).

Na ime odsustva iz kancelarije radi pristupa pripremnom ročištu dana 13.03.2025. godine (ročište trajalo 40 minuta), na ime odsustva iz kancelarije radi pristupa ročištu za glavnu raspravu dana 15.05.2025. godine (ročište trajalo 90 minuta), na ime odsustva iz kancelarije radi pristupa nastavku ročištu za glavnu raspravu dana 18.06.2025. godine (ročište trajalo 70 minuta), tužitelju osnovano u skladu sa vlastitim disponiranjem pripada iznos od 421,20 KM.

Na ime uzrokovanih troškova prevoza, radi upotrebe vlastitog automobila za pristup pripremnom ročištu dana 13.03.2025. godine, ročištu za glavnu raspravu dana 15.05.2025. godine, nastavku ročištu za glavnu raspravu dana 18.06.2025. godine na relaciji T.-B.-T., uzevši u obzir optimalnu mjeru udaljenosti od 60,00 km tužitelju osnovano u skladu sa vlastitim disponiranjem pripada iznos od 157,50 KM.

Sud je odbio zahtjev punomoćnika tužitelja, a koji se odnosi na naknadu na ime sastava obrazloženog podneska od 10.04.2025. godine po kvalificiranom punomoćniku iz HEAD legal AD d.o.o., a sve u skladu sa članom 387. Zakona o parničnom postupku FBiH, iz razloga što navedeni trošak nije bio neophodan za vođenje parnice, naime izvršenu radnju preinačenja punomoćnik je mogao izvršiti i na samom ročištu za glavnu raspravu dana 15.05.2025. godine, dok je naprijed pomenute naknade na ime sastava i izrade tužbe, kao i zastupanja na pripremnom ročištu, ročištu za glavnu raspravu i nastavku ročišta za glavnu raspravu umanjio, a sve u skladu sa članom 12. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 22/04 od 24.04.2004.god. i 24/04 od 08.05.2004.god.) obzirom da je vrijednost spora određena u visini od 5.600,00 KM, te s tim u vezi cijena naknade za izvršene radnje bez uračunate vrijednosti na ime plaćanja PDV-a iznosi

360,00 KM, s tim da na ime pristupa i zastupanja na nastavku ročišta za glavnu raspravu dana 18.06.2025. godine tužitelju pripada naknada u visini od 672,00 KM bez uračunatog iznosa na ime PDV-a. Sud je cijenio osnovanim i zahtjev za naknadu troškova na ime predujma vještačenja u iznosu od 500,00 KM.

Shodno navedenom tužitelju na ime uzrokovanih troškova parničnog postupka osnovano pripada iznos od 3.128,54 KM.

Cijeneći da je tužitelj u cijelosti uspio u parnici to je sud obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.128,54 KM, sve sa zakonskom zateznom kamatom u skladu sa članom 277. ZOO počev od 18.07.2025. godine.

Sudija
Sanela Čajić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu Tuzla u roku od 15 dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 (tri) istovjetna primjerka.